

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

просп. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«08» жовтня 2023 року

Старший слідчий слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Новак Олександр Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22022101110000302 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 23.08.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111-2, ч. 2 ст. 190 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Павловську Ганну Іванівну,
23.11.1956 р.н., громадянку України,
уродженку Російської Федерації,
zareєстровану та фактично
проживаючу за адресою: Луганська
область, с. Новоолександрівка
Біловодської селищної ради
Старобільського району Луганської
області, вул. Лісна, буд. 6, раніше не
судима,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України - пособництві державі-агресору, тобто вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчиненні громадянином України, іноземцем чи особою без громадянства, за винятком громадян держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора; добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів та інших

активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111-2 КК України Павловська Г.І. вчинила за наступних обставин.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від

5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

З 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим (далі – АРК) і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення АР Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська

народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують до цього часу.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. АР Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, починаючи з 07.04.2014 відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України від 15.04.2014 № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ).

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Надалі, Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 14.03.2022 №133/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 15 березня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 18.04.2022 № 259/2022 продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 21 квітня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 17.05.2022 №341/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 22 травня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 12.08.2022 №573/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 15 серпня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 07.11.2022 №757/2022 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 16 листопада 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 06.02.2023

№58/2023 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 07 лютого 2023 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 01.05.2023 №254/2023 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 02 травня 2023 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 26.07.2023 №451/2023 в Україні продовжено строк дії воєнного стану з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб.

24 лютого 2022 року на виконання вищевказаного наказу Президента Російської Федерації про початок військової операції в Україні військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Луганській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території.

Після окупації зазначених територій Луганської області, представниками збройних формувань Російської Федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади населених пунктів, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24.02.2022 представниками збройних формувань Російської Федерації всупереч законного порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Луганської області цілеспрямовано створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію так звану «Луганську Народну Республіку», до складу якої входять органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, зокрема Луганської області, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів так званої «Луганської Народної Республіки» узурпували виконання владних функцій держави, а також підприємств, установ

та організацій на тимчасово окупованій території, в тому числі на території с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, державних підприємствах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не раніше 05.05.2022 представниками окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово-окупованій території, а саме «Правительством Луганской народной республики» з метою налагодження сплати обов'язкових платежів у вигляді податків націоналізованими окупаційною владою підприємствами до бюджету країни – агресора РФ, а також постачання виробленої продукції на територію РФ та тимчасово окуповані території, а також збройним формуванням країни-агресора, серед іншого створено підприємство, так зване «Государственное унитарное предприятие Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64», яке розташоване за адресою: вул. Лісна, буд. 2, с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області, основними видами діяльності якого є виробництво сільськогосподарської продукції, ведення тваринництва та аграрна промисловість.

Так, у громадянки України Павловської Ганни Іванівни, 23.11.1956 р.н., обізнаної про факт ведення РФ агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій нею території, з мотивів незгоди з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу РФ, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не раніше 05.05.2022 виник умисел, спрямований на пособництво окупаційній адміністрації держави-агресора з метою завдання шкоди Україні.

Наказом виконувача обов'язків директора ДП «Конярство України» № 45к від 20.09.2020 Павловську Г.І. переведено на посаду виконувача обов'язків керівника Філії «Новоолександрівський кінний завод № 64» державного підприємства «Конярство України», яке розташоване за адресою: вул. Лісна, буд. 2, с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області.

В подальшому у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше 05.05.2022 Павловська Г.І. достовірно знаючи про вищевказані обставини агресії РФ відносно України, які є загальновідомим фактом та активно висвітлювалися засобами масової інформації, перебуваючи на тимчасово окупованій території в с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області, реалізуючи свій злочинний умисел з метою завдання шкоди Україні, суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, шляхом підтримки рішень та дій окупаційної

адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі активів окупаційній адміністрації держави-агресора, заручившись підтримкою представників окупаційної адміністрації держави-агресора так званої «Луганської Народної Республіки» на тимчасово окупованій території Луганської області України, діючи умисно, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини та інші державні об'єкти, які мають важливе господарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти з метою окупації України, за власної ініціативи діючи добровільно, будучи службовою особою, яка постійно займає посаду у державному підприємстві та уповноважена на виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, вчинила умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) РФ, збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, які виразилися у реалізації та підтримці рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора щодо націоналізації країною агресором РФ українських державних підприємств, які знаходяться на тимчасово окупованій території Луганської області, добровільній підготовці та передачі активів державного підприємства «Конярство України» представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Так, у травні 2022 року точна дата органом досудового розслідування не встановлена, але не раніше 05.05.2022 Павловська Г.І., усвідомлюючи факт здійснення відкритої збройної агресії РФ проти України, а також те, що так зване «Государственное унитарное предприятие Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» створено з метою реалізації рішень та дій держави-агресора РФ та окупаційної адміністрації держави-агресора, щодо націоналізації псевдодержавним утворенням «ЛНР» українських державних підприємств, підготовки та передачі матеріальних ресурсів та інших активів державного підприємства «Конярство України» представникам держави-агресора РФ, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на завдання шкоди Україні шляхом підтримки рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора підготовки та передачі активів окупаційній адміністрації держави-агресора, заручившись підтримкою представників окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території, а саме «Правительства Луганской народной республики», перебуваючи на тимчасово окупованій території в с. Новоалександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області діючи умисно, добровільно надала згоду невстановленим досудовим розслідуванням представникам окупаційної влади держави-агресора РФ на зайняття посади директора так званого «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный

завод № 64», яке розташоване за адресою: вул. Лісна, б. 2, с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області та на підставі наказу № 94-ЛС від 05.05.2022 призначена на посаду директора вказаного підприємства, тим самим реалізувала і підтримала рішення та дії окупаційної адміністрації держави-агресора, а також дії направлені на незаконну підготовку та передачу окупаційній адміністрації держави-агресора активів, належних ДП «Конярство України», розташованих на тимчасово окупованій території Луганської області.

В подальшому, реалізую свій злочинний намір, спрямований на незаконну підготовку та передачу окупаційній адміністрації держави-агресора активів, належних ДП «Конярство України», а саме філії «Новоолександрівський кінний завод № 64», розташованої за адресою: вул. Лісна, б. 2, с. Новоолександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області, Павловська Г.І. відповідно до законодавства псевдодержавного утворення «ЛНР» у встановленому незаконними органами влади «ЛНР» порядку надала до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області так званої «Міжрайонної інспекції федеральної податкової служби № 1 по Луганській народній республіці» документи для реєстрації «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Деркульский конный завод № 63» у єдиному державному реєстрі юридичних осіб РФ - «ЄГРЮЛ».

На підставі поданих Павловською Г.І. документів незаконним органом влади, створеним на тимчасово окупованій території Луганської області, так званою «Міжрайонною інспекцією федеральної податкової служби № 1 по Луганській народній республіці», 29.11.2022 здійснено реєстрацію підприємства «Государственное унитарное предприятие Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» у «Едином государственном реестре юридических лиц Российской Федерации» та присвоєно основний державний реєстраційний номер юридичної особи – 1229400061428.

Крім цього, Павловська Г.І. з метою приведення у відповідність діяльності «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» до вимог законодавства Російської Федерації 10.05.2023 подала до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території «Міжрайонної інспекції федеральної податкової служби № 1 по Луганській народній республіці» документ «Заявление о приведении учредительных документов к законодательству РФ», а також так званий «Устав «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64».

На підставі поданої Павловською Г.І. заяви незаконним органом влади, створеним на тимчасово окупованій території Луганської області, так званою «Міжрайонною інспекцією федеральної податкової служби № 1 по Луганській народній республіці», 17.05.2023 внесено зміни до «ЄГРЮЛ» РФ та вказано

засновником та володільцем «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» - окупаційну адміністрацію держави-агресора РФ так зване «Правительство Луганской народной республики».

Разом з цим, Павловська Г.І. продовжуючи реалізовувати свій злочинний намір, діючи умисно з метою завдання шкоди суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини та інших державних об'єктів, які мають важливе народно господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, за власної ініціативи, вчинив умисні дії з пособництва державі-агресору РФ та її збройних формувань, добровільного збору та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора РФ та її збройним формуванням, підготував та передав окупаційній владі «Луганської Народної Республіки» матеріальні та інші активи філії державного підприємства «Конярство України» «Новоалександрівський кінний завод № 64» для їх юридичної перереєстрації на користь «Луганської Народної Республіки», внаслідок чого право власності та матеріальні активи філії державного підприємства «Конярство України» «Новоалександрівський кінний завод № 64», перейшли у користування окупаційної влади «Луганської Народної Республіки», фінансованої та контрольованої країною-агресором РФ.

Зазначений актив окупаційною адміністрацією держави-агресора використовується для здійснення виробництва сільськогосподарської та промислової продукції, об'єктів тваринництва, здійснення перевезень, зберігання такої продукції, її постачання на територію країни-агресора РФ та тимчасово - окупованих територій, а також збройним формуванням держави-агресора, наповнення бюджету країни-агресора РФ, що допомагає окупаційній адміністрації держави-агресора вчиняти діяння на шкоду інтересам України.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, добровільно зайнявши посаду та продовжуючи вчиняти суспільно небезпечні дії з метою пособництва окупаційній адміністрації держави-агресора та з метою завдання шкоди Україні у вигляді посягання на територіальну цілісність, державну та економічну безпеку, з метою реалізації рішення окупаційної адміністрації, як директор підприємства, діючи умисно та усвідомлюючи протиправний характер своїх діянь, Павловська Г.І. з 05.05.2022 по теперішній час виконує наступні обов'язки:

- виконує організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції керівника так званого «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64»;
- забезпечення проведення державної реєстрації так званого державного підприємства «Государственного унитарного предприятия Луганской народной

республіки «Новоалександровський конний завод № 64» за законодавством Російської Федерації;

- затвердження структури та штатного розпису державного підприємства - «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64»;

- підписує документи від імені керівника «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» та подає їх до уповноважених псевдодержавних органів так званої «ЛНР»;

- забезпечення проведення інвентаризації майна державного підприємства «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64», його збереження та цільове використання;

- здійснює підбір кадрів;

- організація сплати обов'язкових платежів у вигляді податків до бюджету країни-агресора РФ;

- утримання та експлуатацію майна, технічних споруд, систем забезпечення та постачання, а також інших об'єктів аграрної та тваринницької інфраструктури;

- надання послуг суб'єктам господарювання, а також підприємствам, установам та організаціям окупаційної адміністрації держави-агресора РФ, збройним формуванням країни-агресора РФ та інші.

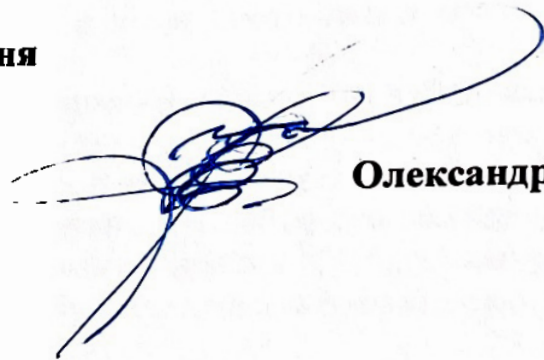
За таких обставин Павловська Г.І., діючи умисно, незаконно, підтримуючи діяльність та рішення окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово-окупованій території Луганської області, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, перебуваючи на посаді директора «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64», вчинила пособництво, спрямоване на допомогу окупаційній адміністрації держави-агресора у завданні шкоди Україні шляхом реалізації відповідних незаконних рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі активу філії «Новоалександрівський конний завод № 64» ДП «Конярство України», належного державі Україна, яке розташовано за адресою: вул. Лісна, 2, с. Новоалександрівка Біловодської селищної ради Старобільського району Луганської області, окупаційній адміністрації держави-агресора, що призвело до завдання шкоди територіальній цілісності, державній та економічній безпеці України.

Окрім цього, Павловська Г.І., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу в невстановлений досудовим розслідуванням час та місці але не раніше 05.05.2022, перебуваючи на посаді директора так званого «Государственного унитарного предприятия Луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64», діючи з прямим умислом та усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел спрямований на допомогу окупаційній адміністрації

держави-агресора з метою завдання шкоди Україні, налагодила сталий зв'язок із представниками «правоохоронних органів» держави-агресора «Луганської Народної Республіки», сприяючи останнім вивезенню товарно-матеріальних цінностей та матеріальних ресурсів державного підприємства «Конярство України» філії «Новоолександрівський кінний завод № 64» на територію країни-агресора РФ.

Таким чином, Павловська Ганна Іванівна, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України - пособництві державі-агресору, тобто вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, іноземцем чи особою без громадянства, за винятком громадян держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора; добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів та інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Олександр НОВАК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу
Київської обласної прокуратури
«__» жовтня 2023 року

Вадим ЯХНО